

عنوان مقاله:

سنجش و اولویت بندی توسعه شهری با توجه به شاخص های پایداری (مطالعه موردی: شهرهای استان سیستان و بلوچستان)

محل انتشار:

دومین همایش ملی فرهنگ، گردشگری و هویت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمودرضا انوری - استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، دانشکده علوم انسانی، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، زاهدان، ایران

محمدکریم ریسی - مربی گروه جغرافیا دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

در حقیقت مطرح شدن توسعه پایدار به عنوان شعار اصلی هزاره سوم نیز ناشی از تاثیرات شهرها بر گستره زیست کره و ابعاد مختلف زندگی انسانی است. بدون شک، بحث از پایداری و توسعه پایدار بدون توجه به شهرها و شهرنشینی بی معنا خواهد بود. شهرها به عنوان عامل اصلی ایجاد کننده ناپایداری در جهان به شمار می روند و در واقع، پایداری شهری و پایداری جهانی هر دو مفهومی واحد هستند. لذا هدف از پژوهش حاضر، بررسی سنجش و اولویت بندی توسعه شهری با توجه به شاخص های پایداری در شهرهای استان سیستان و بلوچستان می باشد. روش تحقیق این تحقیق، تحلیلی و مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای و اسنادی و میدانی می باشد. جهت تجزیه و تحلیل یافته های به دست آمده از مدل موریس دیویس استفاده شد. نتایج تحقیق نشان داد، شهرهای نیکشهر، سیب و سوران، فنوج، مهرستان، زهک و هامون و هیرمند در گروه اول از ناپایداری و یا پایداری کم برخوردارند. و شهرهای سراوان، کنارک، زابل، زاهدان، چابهار، قصر قند، خاش، دلگان، ایرانشهر و میرجاوه در گروه دوم یا همان پایداری متوسط برخوردار هستند

کلمات کلیدی:

توسعه، توسعه شهری، پایداری، شهرهای استان سیستان و بلوچستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/708625>

